



**Republika Srbija**  
**VRHOVNI KASACIONI SUD**  
**Rev2 393/10**  
**14.07.2010. godina**  
**Beograd**

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud u veću sastavljenom od sudija: Vlaste Jovanović, predsednika veća, Lidije Đukić i Zvezdane Lutovac, članova veća, u pravnoj stvari tužioca Z.M. iz B., čiji je punomoćnik V.T., advokat iz L., protiv tuženog IGM M. a.d. iz L., čiji je punomoćnik S.V., advokat iz L., radi poništaja rešenja o otkazu ugovora o radu, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Leskovcu Gž.br.366/09 od 13.02.2009. godine, u sednici veća održanoj 14.07.2010. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog izjavljena protiv presude Okružnog suda u Leskovcu Gž.br.366/09 od 13.02.2009. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Leskovcu P.1. br. 3350/07 od 29.10.2008. godine, u stavu prvom izreke usvojen je tužbeni zahtev tužioca i poništeno kao nezakonito rešenje tuženog br. ... od 14.09.2007. godine, a tuženi je obavezan da tužioca vrati na poslove koji odgovaraju njegovoj stručnoj spremi, znanju i sposobnostima. U stavu drugom izreke obavezan je tuženi da tužiocu na ime troškova postupka isplati 59.000,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Leskovcu Gž.br. 366/09 od 13.02.2009. godine, žalba tuženog je odbijena kao neosnovana i prvostepena presuda potvrđena.

Protiv pravosnažne presude donesene u drugom stepenu, tuženi je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Tužilac je dao odgovor na reviziju.

Odlučujući o podnetoj reviziji u smislu člana 399. ZPP-a („Službeni glasnik RS“ br. 125/04), koji se primenjuje na osnovu člana 55. stav 2. Zakona o imenama i dopunama Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ br. 111/09 od 29.12.2009. godine), jer je revizija protiv drugostepene presude izjavljena pre stupanja na snagu ovog zakona, Vrhovni kasacioni sud je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. Zakona o parničnom postupku, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, a ni bitna povreda iz tačke 12. navedenog člana, na koju se revizijom ukazuje, jer pobijana presuda nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, sadrži razloge o bitnim činjenicama koji nisu protivrečni izvedenim dokazima.

Nisu osnovani navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilac je bio u radnom odnosu kod tuženog na poslovima poslovođa automehaničara. Radni odnos mu je prestao 19.09.2007. godine, na osnovu rešenja o otkazu ugovora o radu, br. ... od 14.09.2007. godine, a zbog prestanka potrebe za njegovim radom usled ekonomskih i organizacionih promena kod tuženog. U vreme donošenja rešenja o otkazu tužilac je bio član Izvršnog odbora registrovane sindikalne organizacije N. kod tuženog.

Polazeći od utvrđenog činjeničnog stanja pravilno su nižestepeni sudovi usvojili kao osnovan zahtev tužioca za poništaj rešenja o otkazu ugovora o radu od 14.09.2007. godine i obavezali tuženog da tužioca vrati na rad na odgovarajuće poslove.

Prema Konvenciji MOR-a br. 135 o zaštiti i olakšicama koji se pružaju predstavnicima radnika u preduzeću i preporuci br. 143 o radničkim predstavnicima (odeljak III tačka 5), radnički predstavnici uživaju zaštitu od svakog štetnog postupka po njih, posebno otpuštanja sa posla. Navedena Konvencija je ratifikovana zakonom („Službeni list SFRJ“ br. 14/82).

Odredbom člana 188. Zakona o radu („Službeni glasnik RS“ br. 24/05 i 54/05) propisano je da poslodavac ne može da otkáže ugovor o radu, niti na drugi način da stavi u nepovoljan položaj predstavnika zaposlenih za vreme obavljanja funkcije i godinu dana po prestanku funkcije, ako predstavnik zaposlenih postupa u skladu sa zakonom, opštim aktom i ugovorom o radu, i to: 1) članu saveta zaposlenih i predstavniku zaposlenih u upravnom i nadzornom odboru; 2) predsedniku sindikata kod poslodavca; 3) imenovanom ili izabranom sindikalnom predstavniku (stav 1); broj sindikalnih predstavnika koji uživaju zaštitu u smislu stava 1. tačka 3) ovog člana utvrđuje se kolektivnim ugovorom, odnosno programom sindikata sa poslodavcem, revizija od broj

ovog člana utvrđuje se kolektivnim ugovorom, odnosno sporazumom sindikata sa poslodavcem, zavisno od broja članova sindikata kod poslodavca (stav 3).

S obzirom na navedene odredbe pravilno su nižestepeni sudovi zaključili da je nezakonito sporno rešenje o otkazu ugovora o radu od 14.09.2007. godine, jer je tužilac, kao član Izvršnog odbora sindikata N. kod tuženog, uživao posebnu zaštitu od otkaza ugovora o radu, što tuženi nije poštovao, već je doneo sporno rešenje kojim je tužiocu otkazao ugovor o radu zbog prestanka potrebe za njegovim radom na radnom mestu poslovođa automehaničara.

Revizijskim navodima se ukazuje da sindikat N. nije reprezentativan kod tuženog i da prema sporazumu koji je tuženi zaključio sa reprezentativnim sindikatom dana 20.04.2007. godine, samo jedan predstavnik sindikata uživa posebnu zaštitu od otkaza ugovora o radu i nema dokaza da je tuženi dao otkaz takvom predstavniku. Vrhovni kasacioni sud iznete navode ocenjuje neosnovanim, jer reprezentativnost sindikata nije uslov za primenu člana 188. stav 1. tačka 3. u vezi sa stavom 3. istog člana, već se sindikat i poslodavac sporazumevaju o broju predstavnika koji uživaju zaštitu prema broju članova sindikata, što je jedini kriterijum za zaključenje sporazuma. U konkretnom slučaju sindikat N. je podneo tuženom zahtev za utvrđivanje reprezentativnosti dana 21.03. i 17.04.2007. godine, ali tuženi nije postupio u smislu člana 228. stav 2. Zakona o radu (utvrđivanje reprezentativnosti), niti je pristupio zaključenju sporazuma u smislu člana 188. stav 3. istog zakona sa sindikatom N. Činjenica da je tuženi zaključio ovaj sporazum sa drugim sindikatom (Samostalni sindikat) nema značaja, jer taj sporazum od 20.04.2007. godine o broju predstavnika koju uživaju posebnu zaštitu od otkaza, nema dejstva na sindikat N., već je takav sporazum tuženi morao da zaključi sa ovim sindikatom, što je izostalo, ne krivicom sindikata, već tuženog.

Na osnovu člana 405. stav 1. Zakona o parničnom postupku, odlučeno je kao u izreci presude.

Predsednik veća-sudija

Vlasta Jovanović, s.r.